

У име Оца и Сина и Светога Духа,

Човек овде на земљи, браћо и сестре, шта је друго него један путник који путује ка своме циљу? Ако зна свој циљ, онда ће наћи и пут до кога тај пут води, ако не зна и ако му тај циљ није одређен, онда ће он уместо путовања уствари лутати у овоме свету целог живота свога. Зато је потребно имати неке путоказе, неке оријентире по којима се човек може оријентисати. А ми православни хришћани, ми смо путници из ове наше земаљске отаџбине у нашу небеску отаџбину у Царство Небеско, у Небеску Србију.

Имамо ли ми неке поуздане оријентире на основу којих можемо да се оријентишемо како идемо, куда идемо, где нас наше путовање води и где ће нас довести? Сигурно да имамо!

То је пре свега Еванђеље Господа нашег Исуса Христа, Његова богочовечанска наука; то су светитељи Његови који су Његову науку и Еванђеље доживели и проживели у овоме животу и достигли свој циљ и намену свога постојања овде на земљи, и као такви они нама служе као путокази, како не бисмо лутали и залутали на мноштву странпутица које нам овај свет нуди и пред нас ставља.

Али је најсигурније путовање ако имамо некога вођу који нас практично држи за руку и води нас, а тај вођа треба да зна пут и циљ куда идемо. То су наши духовни пастири браћо и сестре.

Али данас, данас је тешко разабрати браћо и сестре ко је у ствари прави пастир, ко је тај који нас води правим путем и правој циљу. Знао је Господ да ће доћи таква времена, да ће бити и лажних пророка и лажних пастира, Господ је то често помињао за време свога живота на земљи и своје проповеди народу, па је дао један знак по коме ми обични људи можемо препознати ко је пастир, а ко вук у овчијој кожи?

Господ и каже у данашњем Еванђељу: чувајте се лажних пастира који вама долазе у лепом оделу у овчијој кожи, у белом руну, а унутра су вуци грабљиви. Зашто да се чувамо њих? Зато што су вукови, ма и у овчијој кожи по ћуди увек вукови и они не

могу чувати Христово стадо, не могу бити његови пастири, не могу га водити правим путем. Зато је Господ то и рекао.

А како ћемо познати те пастире или вукове у пастирском оделу, у овчијој кожи? По плодовима њиховим – каже Господ – по плодовима њиховим познаћете их! Јер као што се свако дрво по плоду своме познаје, тако се и ти „наши пастири“ познају по својим плодовима: не бере се грозђе са трња, нити смоква са чичка, каже Господ, него свако добро дрво даје добре плодове, а свако рђаво дрво даје рђаве плодове. Тако ћете их по плодовима њиховим познати.

И разуме се, од оних који су пастири у овчијој кожи а унутра вуци грабљиви, од таквих треба бежати, од таквих се треба клонити, јер они не воде нас путем спасења, већ путем погибли. Дакле, свако дрво које рађа добар плод - оно је и у дрвету и у корену добро, а које дрво рађа рђав плод - сече се и у огањ баца.

Тако је Господ нама дао неке знаке по којима ћемо знати и препознати ко треба да нам буде пастир, ко је прави пастир, а ко су „пастири“ који нас заводе за „Голеш планину“.

То је браћо и сестре наука данашњег светог Еванђеља. Овај свет је пун разних искушења, пун је различитих стаза, стазица и путића, али је један који води у Царство Небеско. То није онај широки пут који води у пропаст, то нису она широка врата. Не, то је онај уски пут који вијуга уз планину и њега ретко ко налази и изабира. Али на крају тога ускога и теснога пута, са много препрека и много страдања, тамо нас на врху чека наш Господ са венцем који дарује онм а који су тај пут прошли, који су се чували лажних пастира, који су живели по Његовом Еванђељу и тако дошли до краја свога живота, до свога циља. Њих Господ прима у Царство Своје Небеско.

И данашњи светитељи које славимо - преподобни архиепископ критски Андреј, преодобна Марта, мајка једног дивног Светитеља, и пре свега данашње свете мученике Руске Царске породице Романових, који су на данашњи дан пре неких деведесет и нешто година злочиначки побијени од лажних пастира, од оних који су дошли да „усреће“ Руски народ, а завили га у црно. И сви они који долазе у име своје, који проповедају рај

на земљи, то су лажни пастири, лажни спаситељи. Било их је увек у историји рода људскога: и Џингис-кан и Тамерлан, и Стаљин, и Лењин, и Мао Це Тунг и Тито. Сви су они хтели да створе рај на земљи, а уместо раја стварали су пакао, свет су претварали у кланице: један светски рат, други светски рат, многи локални ратови - сви се они воде у име човека, да би усрећили човека, а у ствари бацају човечанство и човека у пакао.

Данас, исто тако има тих усрећитеља који желе да наметањем једне власти, једне силе, једних правила свима народима, да их усреће, уствари шта од њих чине – чине их робовима. Јер им нуде лажне вредности, не нуде им оно што је Господ донео, не нуде им оно што користи спасењу душе, него неке материјалне добити, а често пута ни њих. Јер они који обећавају само материјална добра често пута нас остављају и без њих. Нису ли они који су се борили за право радника за право сељака, зар их не оставише данас без плата, без пензије, без средстава за живот?

То је тај „рај“ који су ти лажни усрећитељи, ти вуци у овчијим кожама доносили и нашем народу и другим народима овога света.

Зато, браћо и сестре, постоји Један Спаситељ - „јер нема другог имена под сунцем којим би се могли спасти осим имена Господа Исуса Христа“. Постоји једна блага вест коју је он донео људима, то је Свето Еванђеље, постоји један пут који води спасењу, то је живот по Његовом Светом Еванђељу, то је вера права, која као корен свих врлина из себе израста све оно што је потребно за спасење душе: и наду, и љубав, и милосрђе, и молитву, и пост, и уздржање и све остале хришћанске врлине, које из вере проистичу. Зато и каже апостол Павле: „без вере се не може Богу угодити“, вером живимо, а не знањем, вера наша Православна, то је тај пут који треба да следимо. А путокази на том путу су наши дивни светитељи које свакога дана прослављамо, по једнога или више, а пре свега светитеље из рода нашега који су својим животом Богу угодили, а нама свети пример оставили, како треба да живимо у овоме свету да бисмо постали грађани Царства Небескога у ономе свету. Имамо на кога да се угледамо - свети Сава, свети Симеон Мироточиви, свети кнез Лазар, свети владика

Николај, преподобни Јустин Ћелијски, свети мученици наши и новомученици, који су за веру своју животе своје полагали. Све су то наше путовође и наши помоћници на нашем уском путу. Држимо се њих браћо и сестре, чувајмо светосавски пут наш и оставимо веру нашу Православну неискварену, неокрљану, неупрљану деци и омалдини нашој, да би и они по тој вери живели и оставили је својим млађим потомцима, како би се име Божје славило у овој светој земљи, у овом нашем народу светосавском православном у све векове.

А ми да се удостојимо милости Божје да нас прими у Царство Своје Небеско, да тамо са свима светима и ми слаavimo Оца и Сина и Светога Духа, кроза све векове.

Амин!